

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֶׁת כִּי תְבוֹא י"ד אֱלוֹלָהּ ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

מִשֶׁה רַבְּנוּ מְכִיֵּן אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקִרְאָת הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם גִּלְמַד מֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ בְּהַר גְּרִיזִים וּבְהַר עֵיבֶל לְאַחַר שִׁיעֲבֵרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן (לְמַדְנֵנוּ עַל כֵּךְ בְּאִפְנוֹן כָּלְלִי בְּפִרְשַׁת רָאָה וְעַכְשָׁנוּ מִפְּרֻטִים) כְּשֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחֲצוּ אֶת הַיַּרְדֵּן לְתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יִצְטָרְכוּ לַפְּנוֹת הַיָּשָׁר לְהַר גְּרִיזִים וּלְהַר עֵיבֶל, שְׁנֵי הָרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מַחֲצִית מֵהַשְּׁבֻטִים יַעֲמְדוּ עַל הַר גְּרִיזִים וְהַמַּחֲצִית הַשְּׁנִיָּה עַל הַר עֵיבֶל.

הַלְוִיִּים יַעֲמְדוּ בְּאֶמְצַע, וַיִּזְהִירוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַתְּנַהֵג בְּאִפְנוֹן שֶׁה' רוֹצָה. קוֹדֵם כֹּל הֵם יִסְתַּכְּלוּ עַל הַר גְּרִיזִים וַיֹּאמְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו לָהֶם בְּרֻכּוֹת אִם הֵם יַעֲשׂוּ אֶת מַה שֶׁה' רוֹצָה. וְאִז יִסְתַּוְּבִבוּ אֶל הַר עֵיבֶל וַיֹּאמְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי דְבָרִים לֹא טוֹבִים יִקְרוּ אִם הֵם חֹס וְשָׁלוֹם לֹא יִשְׁמְעוּ לְמַה שֶׁה' רוֹצָה.

לְמִרוֹת שֶׁהֵם מִסְתַּכְּלִים רַק עַל חֶלֶק מֵהַשְּׁבֻטִים בְּכָל פְּעַם, הֵם בְּאִמַּת מְדַבְּרִים לְכָל יְהוּדֵי וּבְכָל פְּעַם שֶׁהֵם אֹמְרִים מִשֶׁהוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲנוּ "אָמֵן". (מִרְבִּית הַדְּבָרִים שֶׁהַלְוִיִּים יִזְכִּירוּ עֲלֵיהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם עַל עֲבֻרוֹת שְׂאֲנָשִׁים אַחֲרֵים לֹא תְּמִיד רוֹאִים, אִז אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לֹמַר לְאָדָם אַחַר שִׁיִּפְסִיק לַעֲבוֹר עֲלֵיהֶם).

הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁהַלְוִיִּים יֹאמְרוּ כְּלָפִי הַר גְּרִיזִים הוּא : בְּרֻכּוֹת יַחֲלוּ עַל הָאָדָם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה זָרָה אֶפְלוּ בְּסִתְרָה, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹנִים "אָמֵן".

לְהַר עֵיבֶל: אֲרוֹר הָאָדָם שִׁיעֲשֶׂה עֲבוֹדָה זָרָה גַם בְּסִתְרָה, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲנוּ "אָמֵן".

הַנְּה יִתֵּר הַדְּבָרִים שֶׁהַלְוִיִּים יִזְהִירוּ עֲלֵיהֶם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲסוּר לְהַתְּנַהֵג לְהוֹרִים הַפֶּךָ הַכְּבוֹד חֹס וְשָׁלוֹם.

לֹא לְהִזִּיז גְּדֻרוֹת כְּדִי לְגַזֵּל מֵאֲדַמַּת הַשָּׂכָן בְּאִפְנוֹן מִתְחַכֵּם.

לֹא לְהִזִּיק לְאָדָם עַל יְדֵי נְתִיבַת עֵצָה לֹא הוֹגֵנַת (כְּמוֹ לְפָנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְּשׁוֹל).

לֹא לְשַׁקֵּר לְשׁוֹפֵט בְּמִשְׁפַּט שֶׁל גֵּר, יְתוֹם וְאַלְמָנָה.

לֹא לְהִתְחַתֵּן עִם אֲנָשִׁים מֵהַמִּשְׁפָּחָה הַקְּרוּבָה (כֹּל אֶחָד מֵהֶם נֹאמֵר בְּפָנֵי עֲצָמוֹ)

לא להתחנן עם בהמה
לא להזיק למישהו בסתר.

לשופט אסור לקחת שחד על מנת שמישהו יהרג בבית הדין
כל הלויים יאמרו: ברכות יחולו על מי ששומר את התורה. וקללות על האדם שלא שומר את התורה,
ושוב כל בני ישראל יענו יחד "אמן".

כעת משה נותן לבני ישראל ברכות וקללות ממנו.
אם תשמעו למה שה' רוצה, יהיו לכם הרבה ברכות, יהיו לכם ברכות בדברים הגשמיים וגם בדברים
הרוחניים, תסתלקו מהעולם בלי עברות בדיוק כמו שבאתם לעולם (נולדתם) ללא עברות.

תהלים / יום יד לחדש פרקים ע"ב- ע"ו

בפרק ע"ג ישנו פסוק: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ" ("זהו חלק מהניגון יפּרח בימי צדיק").

הצמח צדק ציטט את האדמו"ר הזקן שהסביר את המשמעות של פסוק זה: האם אני צריך את השמים? ואיני רוצה את מה שבאן בעולם! האדמו"ר הזקן נהג לומר שאינו רוצה את מה שעם ה' כמו גן עדן או עולם הבא, הוא רק רוצה את ה' בעצמו!

חסידות מסבירה שכאשר הנשמה מרגישה את ה' ושהיא רוצה מאד להיות קרובה אליו, זה נקרא "רצוא". אבל אם אדם רוצה להיות באמת קרוב לה' עליו לקיים את מה שה' רוצה, וזה נקרא "שוב". יש "שוב" כאשר מקימים מצוות ומתנהגים באהבת ישראל.

כאשר האדמו"ר הזקן הרגיש קרוב מאד לה' (רצוא) היה אומר שאפילו שהרגשת הקרבה לה' גורמת לו להרגיש מיחד, הוא רוצה לעשות מה שה' רוצה (שוב) על ידי קיום מצוות והנהגה כפי רצונו.

תניא / אגרת הקדש סימן י"ג (י"ד אלול שנה פשוטה)

במכתב הזה עד כה למדנו על שני סוגים של יהודים, יהודים מחמירים ועושים הכל בדיוק בדרך שצריך ולכן יהודי כזה תמיד יפריש את כמות הצדקה המדיקת שההלכה אומרת לו לתת. ישנו סוג אחר של יהודי שלא תמיד מחמיר כל כך, הוא חושב איך לתת ולעשות עוד והוא מתנהג בקו החסד.

היות ושתי המדות מגיעות מהקדשה, כולם צריכים שיהיה להם משתיהן. זה רק תלוי מי מהן היא העקרית ומי בדרך כלל מסתתרת.

ה' מראה חסד מיחד ליהודים בשאנו מתנהגים בחסד. בשאנו נותנים יותר צדקה ממה שאנו צריכים לתת ה' נותן לנו הרבה יותר ממה שאנו צריכים.

היות ולכל היהודים יש את הכח הזה, לפחות בצורתו הנסתרת, אנו צריכים להשתמש בו כשזה מגיע לצדקה. אז אנו יכולים לבקש מה' שיגן עלינו ויתן לנו הרבה מאד חסד.

היום יום / י"ד אלול

היום לומדים להזהר על מה אנו מוציאים את הכחות והאנרגיה שלנו, לעזור לחזוק היהדות ולא כדי להוכיח שאנחנו הצודקים.

הרבי הרש"ב אמר לחסידים משהו מאד חשוב: ישנם אנשים שמלעיגים לפעמים על היהדות. אנו חשים צורך להלחם ולהתנכח אתם כדי להוכיח שהם לא צודקים ואנו הצודקים. אבל הרבי הרש"ב אומר שזו לא הגישה הנכונה. יש לנו מדי הרבה לעשות- איננו יכולים לבזבז את הזמן והכחות שלנו על כך, אנו צריכים להשתמש בכל הכח שלנו לחזוק היהדות, הקדשה והטהרה. יש כל כך הרבה לעשות עבור היהודים שאנו צריכים מסירות נפש אמתית לכך. זה לא מספיק רק להיות מוכנים למסירות נפש, אסור לנו לחשב על מה שאנו רוצים, אנו צריכים לעשות מה שאנו יכולים כדי לעזור להפצת היהדות. אין זמן לשום דבר אחר.

ספר המצוות / מצוות עשה קכ"ז

מתחילים ללמוד סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם על מעשר. במצוות עשה קכ"ז מעשר ראשון. יש לקחת 1/10 ממה שצומח בשדה ולתת אותו ללוי.

רמב"ם / הלכות מעשר פרק א', ב', ג'

היום ברמב"ם לומדים את שלושת הפרקים הראשונים על מעשר ראשון שנתן ללויים. הלכה מעניינת אחת היא שהמעשר איננו קדוש כמו התרומה, הוא נקרא "חלין" ואין לו כללים על טמאה כמו שיש לתרומה. הלכה מעניינת נוספת היא שאפלו שהמצוה היא להפריש ללוי, נותנים זאת לכהנים מזמן עזרא. היות ועזרא רצה שהלויים יבואו לעזור לו לבנות את בית המקדש השני והם לא רצו. לכן הוא נתן להם קנס (עונש) ותקן תקנה שמכאן ולהבא מעשר ראשון עובר לכהנים במקום ללויים.

דרכי החסידות / מדוע התגלית החסידות רק עכשו?

חסידות היא חלק מאד חשוב מהתורה, מדוע אם כך, היא התגלית לעולם רק אחרי שהבעל שם טוב והאדמו"ר הזקן העבירו לנו אותה? שתי תשובות לשאלה זו:

1. אנו מתקרבים לגאולה, בימות המשיח כלם ידעו את ה'. בשמתקרבים לחתנה, מתכוננים מתקלחים ולובשים בגדים חגיגיים. היות ואנו כל כך קרובים למשיח, מתחילים כבר להתכונן עכשו, מתחילים ללמוד חסידות שמלמדת אותנו על ה'.
2. היות ולפני שמשיח מגיע, יכול להיות קשה מאד לעבוד את ה' ולקיים את דבריו. כדי לעזור לנו, אנו צריכים חלק בתורה שנותן לנו כח נוסף- כמו החסידות.

גאולה ומשיח / פרזות תשב ירושלם

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בנבואות הנביא זכריה, רואים שה' הראה לו דברים רבים שהם כמו משל. באחת הנבואות, זכריה ראה מלאך ובדין אמת מדה (כלי למדידת גבה) הוא שאל את המלאך מה מעשיו, והמלאך ענה שהוא מודד את ירושלים.

מלאך נוסף הצטרף למלאך הראשון ואמר לו להפסיק למדד. עבשיו ירושלים עם חומה סביבה ולכן

אָפֿשֶׁר לְמַדֵּד אוֹתָהּ. אָבֵל כְּאִשֶּׁר מְשִׁיחַ יְבֵא, יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה כְּמוֹ עִיר פְּרָזוֹת – עִיר לְלֹא חוֹמָה. כִּךָ תּוֹכֵל לְגָדוֹל עוֹד וְעוֹד וְעוֹד יְהוּדִים יוֹכְלוּ לְבוֹא לְגוֹר בָּהּ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי רֵץ דִּבֶּר אֶל הַנְּעַר הַלֵּז לֵאמֹר פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם מִרְבֵּ אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי – הַמְלֵאךָ הַשְּׁנִי אָמַר לְמַלְאָךְ הָרִאשׁוֹן.

רֵץ דִּבֶּר אֶל הַנְּעַר הַלֵּז לֵאמֹר – לֵךְ דִּבֶּר עִם הַנְּעַר – זְכַרְיָהּ, וְכִךָ תֹאמַר לוֹ:

פְּרָזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם – יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה כְּמוֹ עִיר לְלֹא חוֹמָה.

מִרְבֵּ אָדָם וּבְהֵמָה בְּתוֹכָהּ – כִּיִּן שְׂיֵהִיו בָּהּ הַרְבֵּה אַנְשִׁים וּבְהֵמוֹת שְׂיֵחִיו בָּהּ, וְהַעֲבָדָה שְׂהִיא בְּלִי חוֹמָה תֹאפֿשֶׁר לְעִיר לְגָדוֹל וּלְהַתְּפַתַּח עוֹד וְעוֹד.

(זְכַרְיָהּ, ב', ח')